

Stellingen behorende bij het proefschrift

**Mental health problems in youths with intellectual disability:
Need for help and help seeking**

Jolanda C.H. Douma

1. Als ouders van kinderen met verstandelijke beperkingen op de vraag “Hoe gaat het met uw kind zijn/haar gedrag en emoties?” antwoorden met “redelijk”, betekent dat niet dat dit kind geen emotionele problemen of gedragsproblemen heeft waarvoor hulp nodig is. *(dit proefschrift)*
2. Het waarnemen van emotionele problemen en/of gedragsproblemen in hun kind met verstandelijke beperkingen *en* het hebben van een behoefte aan professionele hulp als gevolg van deze problemen is voor veel ouders nog geen reden om daadwerkelijk professionele hulp te zoeken. *(dit proefschrift)*
3. Professionele hulpverlening aan het kind alleen is een onvoldoende antwoord op de veelomvattende hulpvraag van ouders die emotionele problemen en/of gedragsproblemen waarnemen in hun kind met verstandelijke beperkingen. *(dit proefschrift)*
4. Jongeren met een lichte verstandelijke beperking kunnen net als ouders en leerkrachten belangrijke diagnostische informatie over emotionele problemen en gedragsproblemen aandragen. *(dit proefschrift)*
5. Net zoals kinderen in de algemene bevolking lopen kinderen met verstandelijke beperkingen die al voor hun puberteit gedragsproblemen vertonen het grootste risico op een antisociale ontwikkeling. *(dit proefschrift)*
6. Vergeleken met mensen zonder verstandelijke beperkingen lopen mensen met verstandelijke beperkingen een verhoogd risico om slachtoffer, maar ook om pleger, te worden van seksueel misbruik.
7. De integratie van mensen met verstandelijke beperkingen in de maatschappij wordt belemmerd door economische belangen, zoals de angst voor mogelijke waardedaling van onroerend goed ten gevolge van de huisvesting van deze mensen in bepaalde wijken.
8. Kwaliteit van leven (kwaliteit van bestaan) is een theoretisch concept dat lastig vast te stellen is, maar dit is nog lastiger wanneer het de kwaliteit van leven van mensen met verstandelijke beperkingen betreft.
9. Ondanks dat ‘vraaggestuurde zorg’ het uitgangspunt is van de dienstverlening aan mensen met verstandelijke beperkingen worden de aard en omvang van de verleende zorg eerder bepaald door de grenzen van het beschikbare zorgaanbod.
10. Het opnemen van ‘De verstandelijk gehandicapte cliënt staat centraal in de zorgverlening’ in het beleidsdocument van een zorg- of hulpverleningsvoorziening biedt geen garanties dat dat in de alledaagse praktijk ook werkelijk gebeurt.
11. Voor een onderzoeker is er geen betere manier om zijn instrumenten en de onderzoeksgroep te leren kennen dan door zelf de data te verzamelen.